

11) ONYEDİNCİ SÖZ VE YİRMİDOKUZUNCU SÖZ'DEN SUAL-3

Hulusi Bey; Ben sizin şeyinizi düşünüyorum. Eğer gitmek kararınız varsa yolculuk olursa mani olmayalım.

-; Estağfirullah hocam. Ders daha, derse devam

Hulusi Bey; Buyur.

-; **“Lâkin zîruhların en eşrefi ve şu bayramlarda kemmiyet ve keyfiyet cihetiyle en ziyade istifade eden insan, dünyaya pek çok meftun ve mübtela olduğu halde, dünyadan nefret ve âlem-i bekaya geçmek için eser-i rahmet olarak iştiyak-engiz bir halet verir. Kendi insaniyeti dalalette boğulmayan insan o haletten istifade eder.”**

(17. Söz)

Hulusi Bey; Bak ha, kendi insaniyeti dalalette boğulmayan insan o haletten istifade eder.

-; **“Rahat-ı kalb ile gider. Şimdi, o haleti intaç eden vecihlerden, numune olarak beşini beyan edeceğiz.”**

Hulusi Bey; Buyur.

-; **“Birincisi: İhtiyarlık mevsimiyle; dünyevî, güzel ve cazibedar şeyler üstünde fena ve zevalin damgasını ve acı manasını göstererek o insanı dünyadan ürkütüp, o fânîye bedel, bir bâki matlubu arattırıyor.”**

Hulusi Bey; Şimdi Üstad Hazretleri'nin Ankara Kalesi'ne çıkmasını hatırlıyorsunuz değil mi? Ufka baktı güneş gidiyor, bilmem ne oluyor daha gerisini söylemeyeyim. Şimdi biz de baktık ki bir çiçek solmuş. Onun lisan-ı haliyle bize bir şey ifade etmek istiyor ama nedir ne diyeceğiz? Şimdi o diyor ki ben yapacağımı yaptım, göreceğimi gördüm, beni görenlere karşı vazifemi yaptım, şimdi de işte böyle sarardım soldum gidiyorum. Hizmetim bitti, terhis oluyorum. O da diyor ki zaten ben buraya bir Zat'ın izniyle gelmiştim. Hayata getiren var. Beni hayata getirenin maksadı, zîruhların en eşrefi şurdaki geçtiği tabiri, insanlar benden ibret alsınlar. Ben onların gözü önünde gonca haline geldim, gül olarak açıldım, sarardım soldum, hizmetim bitti gidiyorum. Mütefekkir insan bu çiçeği sana gonca vaziyetinden, gül halinden, nihayet şu solgun çehresine kadar getirip senin üzerinde burada bir sinema tesiri yaptırdı, senin ruhuna bu şeyi aksettirdi. Öyleyse bu vazifede, bunlar kendi kendine gelmediler, bu gelenler de hayatlarını Vahibul-hayat'a karşı vazifelerini gördüler gidiyorlar. İbretle bak. Sen böyle çiçek ve böcek değilsin, mükerrem bir mahlûksun. Bu kadar cihazatla letaifle seni süsleyen zat, seni hayvanlığa heveslenesin diye mi yaptı? Yoksa insan gibi yaşayıp, insandan beklenen güzel hizmeti, olgun, kemallı bir durumu gösteresin de ondan sonra ebediyete intikal edesin mi diye yaptı? Hah, ibret al. Ne çiçeğe imren, ne böceğe imren. Bunlar bize hayatımızı düşünmek, biz de gideceğiz, mademki her şey gidiyor. Evet, şimdi ikindedir, ikinci geçti. Ufka baksak, güneşin ufka yaklaştığını görürüz. Renginın tağayyür ettiğini görürüz, demek ki hiçbir şey kararında kalmıyor, baki değil bu âlem. Mumu da baki değil, takvimcisi de baki değil, yolumuzu gösteren yıldızı da baki değil. Şu sema âlemini aydınlatan, o muhteşem bir ordugâha benzeten Halikın o uyanık nöbettarlar vaziyetinde olan yıldızlar da baki değil. Herkes gidiyor, aldanmaya aldatmaya mahal yok. Fakat mendili alıp ağlama, kabrin öbür tarafında çok sevdiklerimiz var. Onlar bize müştak, biz onlara müştakız. Dua ederiz, Fatiha-i şerife, Yasin-i şerifleri okuruz, onların ruhlarına başışlarız. Bunlar zayi mi oluyor? Hiç aklımızdan geçmesin ki zayiat yoktur. Ameller zayi olmaz, neye niyet etmişsek o niyet onun ruhuna gider, kabiliyeti yoksa o başka. Biz dilin kemiği yoktur derler, dualarımızda teşmil ediyoruz, diyoruz ki eğer rahmete layık değillerse azapta iseler sen onların üzerinden azabı

defet. Yani Őu okunan Kuran hürmetine, inanıyoruz imanlarına kanaatimiz var, aramızdan gittiler, büyüklerimizdi sevdiklerimizdi, eğer kusurlarıyla hala ceza görüyorlarsa ya Rabbi onların cezalarını onların üzerinden kaldır. Onlara bir ferahlık ver. Evet, biz okuduğumuz Őeylerden onların ruhlarını Cenab-ı Hak haberdar edebilir. İmanımız var, yoksa boşuna çene mi yoruyoruz?

-; HaŐa

Hulusi Bey; Eğer böyle bir düşünce varsa bu inanıŐa zarardır. Dünya da var, ahiret de var, ikisinin ehli de var. Dünyada hayatta olanlar var, hayat libasını çıkarıp ahirete intikal edenler de var. Onlar da lisan-ı halleriyle geridekilerinden bir Şey bekliyor. Biz elimizi çektik, sizin rahmet duanız, rahmet duasını ediyoruz.

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

(İbrahim Suresi, 41. ayet)

Ayet yahu. Müminlere ta hesap gününe kadar onlara maęfîret istiyoruz, Allah Kur'anın da bunu ayet olarak göstermiŐ, bunda hilaf olur mu?

-; HaŐa

Hulusi Bey; Demek ruhlar haberdar oluyor, ruhlar haberdar oluyor. Onun için kalbimize hiç fütür gelmesin, acaba yok, acaba yok, acabası yok. Doğru gidecek. Cenab-ı Hak, biz bilmesek Rahmet-i İlahiye bilir ha, bilir. Biz ta Hz. Âdem zamanından bu zamana kadar irtihal-i dâr-ı beka eylemiŐ bütün müminin ve müminâta ya Rabbi rahmetini esirgeme, hepsini de ver diyoruz, Allah unuttur mu?

-; HaŐa

Hulusi Bey; Eksiksiz iŐ yapacak, onların her halde bu okunan ayetlerden, Kur'anlardan istifade ettirecek. Ama biz onlardan haberdar olmayız çünkü o ayrı bir iŐ. Biz olmayız deyince, Peygamber (a.s.m.) ondan hikâye olunan bazı Őeyleri var, mesela bir kabirden geçerken müteessir oluyorlar. Neyse ashabıyla beraber dönüşlerinde yine o kabrin yanından geçerken tebessüm buyuruyorlar. "Ya Resulallah, giderken müteessir oldunuz, dönüşte tebessüm ettiniz, Őundaki hikmeti lütfeder misiniz?". "Bu adam azaptaydı geçtiğimiz zaman, ondan müteessir oldum. Dönüşte baktım azap ref" olmuŐ ondan. Ondan dolayı sevindim. Sordum, sordum; oradan aldığı cevap Őu; Karısı hamileymiŐ öldüğü zamanda, doğuyor bir erkek çocuk. Bir kelime-i tevhidi söyleyecek çağa geliyor. Hamile bıraktığı hanımın çocuğu bir kelime-i tevhid, "**La ilahe illallah Muhamedun Resulullah**" diyecek vaziyete gelince, Cenab-ı Hak senelerce evvel vefat etmiş babasına kabrinde rahatlık nasip ediyor". Haber mevsuk mu? Kim söylüyor? Sadıkul va'dil emîn olan Hazreti Muhammed (a.s.m.) haber veriyor. Canım eğer biz de onlar gibiysek onlar gibi olmayalım, onlarda heves edilecek bir Şey yok. O sapıklıktır onlar. Yani gözüyle görmeyen, akli gözünü inmiŐlere hevesleniyor muyuz? Asla. Biz inanıyoruz ki, bütün Őu hislerimizin bize bildirdiğı Şeyler bizim için kâfi senet olamaz, kuvvet olamaz. Belki iŐe ehil olan zatların ve bilhassa bu gibi meselelerde en birinci mütehassıs, mütehassısların mütehassısı olan iki cihan serveri Hz. Muhammed (a.s.m.)'in verdiğı haberde isabetsizlik olur mu? Olmaz. Buna benzeyen çok meseleler var. Demek insan ölüp gitti iŐi bitti değil, ondan sonra da biz bu konuşmadan Őunu istifade edeceğiz ki; merhum diyoruz merhume diyoruz, rahmete muhtaç olanlara karşı bir his var bizde, onları sevindirelim diyoruz. Ne yapalım? Ne yapalım? İŞte okuyalım, sevabını ona

bağışlayalım. Ondan istifade eder mi? Eder. Gözünle görmüş gibi inan, hiç tereddüt etme. Buyur.

-; **“İkincisi: İnsanın alâka peyda ettiği bütün ahbablardan yüzde doksandokuzu, dünyadan gidip diğer bir âleme yerleştikleri için, o ciddî muhabbet saikasıyla o ahbabın gittiği yere bir iştiyak ihsan edip, mevt ve eceli mesrurâne karşılatırıyor.**

Üçüncüsü: İnsandaki nihayetsiz zaîflik ve acizliği, bazı şeylerle ihsas ettirip, hayat yükü ve yaşamak tekâlifi ne kadar ağır olduğunu anlattırıp, istirahat e ciddî bir arzu ve bir diyar-ı âhere gitmeye samimî bir şevk veriyor.

Dördüncüsü: İnsan-ı mü'mine nur-u iman ile gösterir ki: Mevt, idam değil; tebdil-i mekândır.”

Hulusi Bey; Tebdil-i mekân

-; **“Kabir ise, zulümatlı bir kuyu ağzı değil; nuraniyetli âlemlerin kapısıdır. Dünya ise, bütün şaşaaıyla âhirete nisbeten bir zindan hükmündedir.”**

Hulusi Bey; Ahirete nisbeten bir zindan hükmündedir.

-; **“Ahirete nisbeten bir zindan hükmündedir. Elbette zindan-ı dünyadan bostan-ı cinana çıkmak ve müz'îç dağdağa-i hayat-ı cismaniyeden âlem-i rahata ve meydan-ı tayeran-ı ervaha geçmek”**

Hulusi Bey; Meydan-ı tayeran-ı ervaha geçmek bin can ile arzu edilir

-; **“Ve mahlûkatın sıkıntılı gürültüsünden sıyrılıp huzur-u Rahman'a gitmek; bin can ile arzu edilir bir seyahattir, belki bir saadettir.”**

-; Allah nasip ede

-; **“Beşincisi: Kur'anı dinleyen insana, Kur'andaki ilm-i hakikatı ve nur-u hakikatle dünyanın mahiyetini bildirmeklîği ile dünyaya aşk ve alâka pek manasız olduğunu anlatmaktır. Yani, insana der ve isbat eder ki:**

Dünya, bir kitab-ı Samedanîdir. Huruf ve kelimatı nefislerine değil, belki başkasının zât ve sıfât ve esmasına delalet ediyorlar.”

Hulusi Bey; Allah

-; **“Öyle ise manasını bil al, nukuşunu bırak git. Hem bir mezraadır, ek ve mahsulünü al, muhafaza et; müzahrefatını at, ehemmiyet verme. Hem birbiri arkasında daim gelen geçen âyineler mecmuasıdır. Öyle ise, onlarda tecelli edeni bil, envârını gör ve onlarda tezahür eden esmanın tecelliyatını anla ve müsemmalarını sev ve zevale ve kırılmaya mahkûm olan o cam parçalarından alâkanı kes. Hem seyyar bir ticaretgâhtır. Öyle ise alış-verişini yap, gel. Ve senden kaçan ve sana iltifat etmeyen kabilelerin arkalarından beyhude koşma, yorulma. Hem muvakkat bir seyrangâhtır. Öyle ise, nazar-ı ibretle bak ve zahirî çirkin yüzüne değil; belki Cemil-i Bâki'ye bakan gizli, güzel yüzüne dikkat et, hoş ve faideli bir tenezzüh yap, dön. Ve o güzel manzaraları irae eden ve güzelleri gösteren perdelerin kapanmasıyla akılsız çocuk gibi ağlama, merak etme. Hem bir misafirhanedir. Öyle ise, onu yapan Mihmandar-ı Kerim'in izni dairesinde ye, iç, şükret. Kanunu dairesinde işle, hareket et. Sonra arkana bakma, çık git.”**

Hulusi Bey; O son kısmı söyle ha, bir daha söyle

-; **“Hem bir misafirhanedir. Öyle ise, onu yapan Mihmandar-ı Kerim'in izni dairesinde ye, iç, şükret.”**

Hulusi Bey; İzni dairesinde, harama girme. Helal dairesi geniştir, keyfe kâfidir.

-; **“Kanunu dairesinde işle, hareket et.”**

Hulusi Bey; Kanunu dairesinde, Kur'anın evamirine itaat et. Emirler, onlar evamir-i ilahiyedir. Onlara uy.

-; “Sonra arkana bakma, çık git.”

Hulusi Bey; Daha arkana bakma. Geride dünya vardı, bahçe vardı, tarla vardı, dükkân vardı, bilmem ne vardı.

-; “Herzekârane fuzulî bir surette karışma. Senden ayrılan ve sana ait olmayan şeylerle manasız uğraşma ve geçici işlerine bağlanıp boğulma gibi zahir hakikatlarla dünyanın içyüzündeki esrarı gösterip dünyadan müfarakatı gayet hafifleştirir, belki hüşyar olanlara sevdirebilir”

Hulusi Bey; Uyanık olanlara

-; “ve rahmetinin her şeyde ve her şe'ninde bir izi bulunduğunu gösterir. İşte Kur'an şu beş veçhe işaret ettiği gibi, başka hususî vecihlere dahi âyât-ı Kur'aniye işaret ediyor.. Veyl o kimseye ki, şu beş vecihten bir hissesi olmaya...”

Hulusi Bey; Paydos edeceğiz.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Hulusi Bey; Cenab-ı Hak ve Feyyazı Mutlak Hazretleri âcizane yaptığımız sohbetten hâsıl olan sevabı

-; Ağır bir hasta varmış

Hulusi Bey; Bütün hastaların şifasına, bütün dertlilerin devasına, bütün müşkilata maruz olan ehli imanın çektikleri elem ve meşakkate deva eylesin. Cümlemizin ahir-u akibetini hayr eylesin. Ahirete intikal etmiş bütün enbiya, siddikîn, şühedâ, salihleri de şu meclisimizden haberdar eylesin. Ezcümle; gözümüzün nuru, kalbimizin süruru, mabihül hayat ve iftiharımız Hazreti Muhammed (a.s.m.)'in muazzez, mualla, mukaddes ruh-u şerifini şu meclis-i melaik-i enismizden haberdar eylesin. Dünyada rü'yeti ziyareti, ahirette de rü'yet-i cemali ile cümlemizi müşerref eylesin. Cümlemizi burada Kuran'ın nuru etrafında toplayıp iştiyakla Kur'anî ve imanî dersleri usanç getirmeden, futura düşürmeden, daima artan bir iştiyak ile bu derslere bağlılığımızı nasip ede. Cenab-ı Hak ahirette de inşaallah sevgili Üstadımız, onun da, “Ey Kur'an'ın tilmizleri! Ey ahiret kardeşlerim!” yine böyle hitap ederek, şimdi nerde olursa olsun, isterse Avrupa'da, isterse Amerika'da, velhasıl memleketimizin hangi köşesinde bulunursa bulunsun, müslümanlar içerisinde peyderpey şu nurani kafiyeyle iltihak edeceklerin hepsiyle beraber orada livavül-hamd adlı Habib-i Ekrem (s.a.v.)'in livası altında haşr-ü cem' eylesin. Bütün ölülerimize de rahmet eylesin. Onlardan henüz cezalarını çekmekte olanlar var ise, Cenab-ı Hak onları da şu sevap hürmetine onları da o azaptan kurtarsın. Bizden sonrakilere de bizlere böylece dua eder mahlûklardan eylesin. Memleketimizi ve sair İslam memleketlerini her türlü semavi ve arzi beliyattan mesaipten Hafız isminin hürmetine

muhafaza eylesin. Surî ve manevi müşkülâtımızı hallü âsân eylesin. Vademiz hitamına kadar bizi daire-i iman ve İslam'da sabit kadem eylesin. Kusur edersek arkasından hemen istiğfar eden,

وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

(Ali İmran Suresi, 17. ayet)

zümresine ilhak eylesin. Evet, seherlerde nemli gözlerle kusurlarımızı peşinen görüp, yaptıklarımıza nedamet ederek, ciddi bir nedamet hissiyle, yalancıktan değil, ciddi nedametten gelen o hisle beraber “Estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah min külli zenbin ve etûbu ilallah” diyecek hale getirsin. Her yaşayan ölüyor, her zaman ölüm gelmesi ihtimali var. Bugünkü dersimiz bilhassa şu mevzu üzerindedir. Beş vecih saydı, daha ayât-ı Kur’aniye çok vecihlere de işaret eder diyor. Biz anlıyoruz ki bu dakikalar böyle gidiyor, boşuna gitmiyor, çalışıyor. Ömrü boşa vermemek için hizmet-i imaniye ve Kur’aniyeyi Cenab-ı Hak bir vesile olarak bize ikram etmiş. Cenab-ı Hak şu ikramını bizden almasın. O ikrama liyakatımızı daima muhafaza etmeyi bize müyesser etsin. Elveda zamanı geldi mi, o zaman o kelime-i münciyeyi tam inanç içerisinde söylemek de nasibü müyesser eylesin. Buyurun bakalım;

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

الْفَاتِحَةَ مَعَ الصَّلَاةِ